

نشانگان آسپرگر

راهنمای جامع برای درک، زندگی و درمان

فرانک رایان

مترجمان

ابراهیم رهبر کرباسدهی

کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه گیلان

فاطمه رهبر کرباسدهی

کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه گیلان

انتشارات آوای نور

تهران - ۱۳۹۷

سرشناسه	: رایان، فرانک
عنوان و نام پدیدآور	: نشانگان آسپرگر: راهنمای جامع برای درک، زندگی و درمان/فرانک رایان؛ مترجمان ابراهیم رهبر کرباسدهی، فاطمه رهبر کرباسدهی.
مشخصات نشر	: تهران: آوای نور، ۱۳۹۷.
مشخصات ظاهری	: ۱۶۰ص: مصور.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۹-۴۰۵-۵
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
یادداشت	: عنوان اصلی، Asperger Syndrome : a Comprehensive Guide For Understanding, Living With, And Treating Asperger Syndrome, ۲۰۱۵.
یادداشت	: کتابنامه.
عنوان دیگر	: راهنمای جامع برای درک، زندگی و درمان.
موضوع	: سندرم آسپرگر
موضوع	: Asperger's syndrome
موضوع	: طیف اختلالات درخودماندگی
موضوع	: Autism spectrum disorders
شناسه افزوده	: رهبر کرباسدهی، ابراهیم، ۱۳۷۴ -، مترجم
شناسه افزوده	: رهبر کرباسدهی، فاطمه، ۱۳۷۰ -، مترجم
۰۴۰۳ - ۱۰۰۰۸۸	: - -

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

تهران، میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین، خیابان شهید وحید نظری،
پلاک ۹۹، طبقه دوم تلفن: ۶ و ۶۶۹۶۷۳۵۵ / نامبر: ۶۶۴۸۰۸۸۲

نشانیگان آسپرگر راهنمای جامع برای درک، زندگی و درمان

تالیف: فرانک رایان

مترجمان: ابراهیم رهبر کرباسدهی - فاطمه رهبر کرباسدهی

ناشر: انتشارات آوای نور

صفحه آرا: منیر السادات حسینی

چاپ: اول ۱۳۹۷

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۰۹-۴۰۵-۵

قیمت ۱۹۰۰۰ تومان

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

فهرست مطالب

پیش‌گفتار مترجمان.....	۷
مقدمه.....	۹
فصل ۱: بررسی نشانگان آسپرگر.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۲: تاریخچه.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۳: اثرات نشانگان بر تعامل اجتماعی.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۴: اثرات نشانگان بر رفتار و علاقه.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۵: اثرات نشانگان بر گفتار و زبان.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۶: اثرات نشانگان بر ادراک حرکتی و حسی.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۷: سوء تفاهم‌ها و قضاوت‌های نادرست از محیط اجتماعی	Error! Bookmark not defined.
فصل ۸: درمان و دارو.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۹: درمان‌های جایگزین.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۱۰: شرایط پزشکی که ممکن است همزمان با نشانگان آسپرگر وجود داشته باشد	Error! Bookmark not defined.
فصل ۱۱: کمک‌های موجود.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۱۲: مشاوره در مورد چگونگی برخورد با افراد مبتلا به نشانگان آسپرگر.....	Error! Bookmark not defined.
فصل ۱۳: بزرگسالان مبتلا به نشانگان آسپرگر.....	Error! Bookmark not defined.
نتیجه‌گیری.....	Error! Bookmark not defined.
کتاب‌شناسی.....	Error! Bookmark not defined.

پیش‌گفتار مترجمان

اختلال طیف اوتیسم یکی از شایع‌ترین اختلال‌های عصبی- تحولی تشخیص داده شده در دوران کودکی است که توجه روانپزشکان، روانشناسان و متخصصان بالینی زیادی را به خود جلب کرده است. نارسایی‌های ناشی از این اختلال را می‌توان در سه حیطه ارتباطی (کلامی و غیرکلامی)، اجتماعی و رفتاری، علایق و فعالیت‌های تکراری دسته‌بندی کرد که این نارسایی‌های ایجاد شده، فراگیر و پایدار هستند. اختلال طیف اوتیسم بر تمامی جنبه‌های تحولی کودک تأثیر منفی گذاشته، به گونه‌ای که ۷۵ تا ۸۰ درصد کودکان با اختلال طیف اوتیسم، مبتلا به کم‌توانی ذهنی نیز هستند؛ اما در تعریف نشانگان اسپرگر باید گفت که افراد با نشانگان اسپرگر، بهره هوشی و مهارت‌های ارتباطی بالاتری نسبت به افراد اوتیسم داشته و به طور کلی ما می‌توانیم نشانگان اسپرگر را نوع خفیف‌تر اختلال طیف اوتیسم در نظر بگیریم.

نشانگان اسپرگر، یک اختلال منحصر به فرد عصبی با لایه‌های ژنتیکی شناخته شده است. فرد مبتلا به نشانگان اسپرگر دنیا را به گونه‌ای متفاوت درک می‌کند، بنابراین بسیاری از رفتارهای عجیب و غیرمعمول آن‌ها مربوط به این تفاوت‌های عصب‌شناختی است و نتیجه بی‌ادبی عمدی و تربیت نامناسب آن‌ها نیست. این افراد به دلیل فقدان درک اجتماعی نمی‌توانند دوست پیدا کنند و به همین دلیل بسیاری از علایق دوره سنی خود را از دست می‌دهند.

افراد مبتلا به نشانگان اسپرگر ممکن است بتوانند خود را با واژگان و گرامر متناسب با سن، بیان کنند. آن‌ها اغلب در جنبه‌های عملی زبان و استفاده‌های اجتماعی از زبان مشکل دارند؛ به عنوان مثال ممکن است در حرف زدن از آهنگ‌های نامناسب استفاده کنند، بسیار بلند یا آهسته صحبت کنند و قادر به رعایت نوبت در گفتگو نباشند.

به طور کلی آموزش کودکان مبتلا به نشانگان اسپرگر باید زود هنگام، مداوم و توأم با پیگیری مستمر باشد. موثرترین برنامه مداخله در مرحله کودکی اولیه است و آموزش‌های ارائه شده به صورت مستمر در مکان‌های متفاوت (خانه و مدرسه) انجام می‌گیرد. در این برنامه‌ها، مشارکت والدین ضروری بوده؛ زیرا آن‌ها وقت بیشتری را با کودکان خود سپری می‌کنند.

از سوی دیگر، آموزش و مداخله مربوط به دانش آموزان مبتلا به نشانگان اسپرگر، زمانی مفید خواهد بود که مستمر، جدی، سازماندهی شده و همراه با مشارکت والدین باشد. مداخله جدی و زود هنگام درباره بسیاری از کودکان، دستاوردهای مهمی به دنبال دارد. هدف این آموزش‌ها کمک به کودک برای غلبه بر بزرگ‌ترین مشکل خود، یعنی ناتوانی در برقراری ارتباط است.

اگرچه برنامه‌ریزی آموزشی برای دانش آموزان با اختلال‌های طیف اوتیسم باید دامنه‌ای از ابعاد را پوشش دهد، با این حال بیشتر مولفان بر برخی از دستورالعمل‌های کلی توافق دارند. به بیان کلی بسیاری از افراد معتقدند که مهم‌ترین حوزه آموزشی، آموزش مهارت‌های ارتباطی برای افراد اوتیسم و مهارت‌های اجتماعی برای افراد مبتلا به نشانگان اسپرگر است.

مقدمه

من از شما بخاطر انتخاب این کتاب برای مطالعه با عنوان "نشانگان آسپرگر: راهنمای جامع برای درک، زندگی و درمان" تشکر می‌کنم و به شما تبریک می‌گویم.

در حال حاضر بسیاری از مردم در مورد اوتیسم و اوتیستیک می‌دانند. برای بعضی از بیماران و مشاهده‌گران بیرونی، یکی از بدترین موارد در مورد اوتیسم، مردمی هستند که با افراد مبتلا به اوتیسم با ترحم رفتار می‌کنند. در سال ۲۰۱۳، اوتیسم به عنوان طیفی از اختلالات مختلف طبقه‌بندی شده است که یکی از آن‌ها، نشانگان آسپرگر است که به عنوان نشانگان آسپرگر، اختلال آسپرگر یا به زبان ساده‌تر آسپرگر شناخته می‌شود.

فرایند نامگذاری آن نامتعارف است، این اختلال پس از آنکه کسی آن را کشف کرد، نامگذاری نشد. یک پزشک متخصص اطفال به نام هانس آسپرگر از اتریش با دیدن علائم این نشانگان در یک کودک آن را نام گذاری کرد. پس از اینکه آسپرگر متخصص اطفال شد، بعضی از کودکان را به عنوان بیمار "روانپزشکی اوتیستیک" عنوان کرد. تا ۵۰ سال بعد، این اختلال به عنوان یک وضعیت پزشکی جداگانه شناسایی نشد.

اوتیسم و نشانگان آسپرگر متعلق به گروهی از اختلالات عصبی است. این واژه نقص در توسعه و رشد مغز یا سیستم عصبی مرکزی است که از وجود مسائل و مکانیسم‌های متعددی که مهمترین آن ژنتیک است، خبر می‌دهد، با وجود اینکه هنوز ژن خاصی مشخص نشده است.

این نشانگان با مشکلات قابل توجهی در تعامل اجتماعی، ارتباطات غیرکلامی و الگوهای رفتاری و علاقه همراه است. به نظر می‌رسد علل اساسی که بر تعدادی یا همه کارکردهای سیستم‌های مغزی تأثیر می‌گذارند، به یک ناحیه محدود هستند. متأسفانه، علم و پژوهش‌ها هنوز آن را به عنوان یک اختلال خاص مشخص نکرده‌اند.

با توجه به مطالعات عصب‌شناسی، مدت اندکی پس از تخمک‌گذاری جنین، تغییر ساختار مغزی به دلیل مهاجرت غیرطبیعی سلول‌های جنینی در طی رشد جنین، اتفاق می‌افتد. نتیجه نهایی این مهاجرت غیرعادی، تغییر دادن مدارهای عصبی است که مسئول کنترل فرآیندهای فکر و رفتار هستند.

اختلال آسپرگر اختلالی بسیار جدید است و ابزارهای قابل اطمینانی برای تشخیص این اختلال هنوز مشخص نشده است. در ابتدا، به والدین و به تفاوت‌هایی که در رشد فرزند خود می‌بینند، بستگی دارد و یک پزشک عمومی و یا متخصص اطفال، علائم را شناسایی کرده و به بررسی بیشتر این مشکل می‌پردازد. چندین ابزار غربالگری وجود دارد که می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد، تشخیص این اختلال بسیار دشوار است و ممکن است از دیگر اختلالات طیف اوتیسم متفاوت نباشد.

هنگامی که تشخیص این نشانگان تایید شود، از طریق دارو و تعلیم مدیریت می‌شود و مشکل دیگر اینکه داروی خاصی برای این اختلال وجود ندارد و اغلب داروهایی به طور آزمایشی برای بیماران تجویز می‌شود. به نظر می‌رسد داروهای ضد روان‌پریشی غیرمعمول مانند ریسپریدون و الانزاپین بیشتر از مهارکننده‌های بازجذب سروتونین (SSRI) مورد آزمایش قرار گرفته‌اند.

بهتر است مهارت‌های تعامل اجتماعی، ارتباطات و کار حرفه‌ای به آن‌ها تدریس شود، زیرا از طریق شرایط عادی نمی‌توانند این مهارت‌ها را به دست آورند. مداخله باید برای هر فرد به طور خاص انجام شود و بر اساس ارزیابی چندگانه از بیمار باشد. مایه تأسف است که اطلاعات کافی برای اثربخشی تدریس برای تولید یک نتیجه منطقی وجود ندارد.

طب مدرن، نشانگان را به عنوان اختلالی که نیاز به درمان دارد، در نظر می‌گیرد. اما خود این بیماران، آسپرگر را به عنوان یک اختلال یا چیزی که نیاز به درمان دارد، در نظر نمی‌گیرند. آن‌ها به سادگی خود را متفاوت از دیگران می‌دانند، زیرا آن‌ها فکر می‌کنند که هیچ پیکربندی مغز ایده‌آلی وجود ندارد.

بر اساس این مفهوم، آن‌ها بیان می‌کنند که افراد مبتلا به این نشانگان درمان نمی‌شوند، مگر اینکه بیمار از طریق ستاره بخت اشتباه، نه به عنوان یک اختلال و نه به عنوان یک معلول مورد حمایت قرار گیرد و آن از راهنمای تشخیصی و آماری حذف شده است. سیمون بارون کوهن حتی به این موضوع اشاره کرد که برخی از ویژگی‌های نمایش داده شده توسط آسپرگر باید مورد توجه قرار گیرند. به گفته وی، تنها دلیلی که هنوز این افراد به عنوان بیمار در نظر گرفته می‌شوند این است که اطمینان حاصل شود که آن‌ها از حمایت ویژه قانونی مورد نیاز و شناسایی مشکلات عاطفی احتمالی برخوردار هستند.

این مسئله بیشتر باید به بزرگسالانی محدود باشد که هنوز هم اثرات این نشانگان را پس از رسیدن به بزرگسالی تجربه می‌کنند. این به این دلیل است که این علائم با رشد فرد به تدریج کاهش می‌یابد. تقریباً ۲۰٪ از افراد مبتلا به این نشانگان که در کودکی تشخیص این نشانگان را دریافت کرده بودند، در بزرگسالی هیچ نشانه‌ای از آسپرگر نشان نمی‌دادند. اما از آنجایی که این اختلال در دوران کودکی آغاز می‌شود، این امر سخت و دشوار است ولی غیر ممکن نیست که والدین را مجبور کنید تا با این مشکل فرزند خود کنار بیایند و به دنبال درمان باشند.

همانطور که عنوان نشان می‌دهد، اولین قدم این است که شرایط را درک کنید. خوشبختانه مردم آن‌ها را به عنوان نوعی جادوگر درک نمی‌کنند. این امر به شما کمک می‌کند تا با شناسایی شرایط و راهنمایی حرفه‌ای به طور عادی زندگی کنید و اقدامات مناسبی انجام دهید.

در این مرحله باید اظهار داشت که مطالب این کتاب به هیچ وجه تلاش برای جایگزین کردن یا نادیده گرفتن درمان پیشنهاد شده توسط یک متخصص نیست. برعکس، به شدت توصیه می‌شود که قبل از هر گونه تصمیم‌گیری در مورد درمان آسپرگر، از این توصیه‌ها و راهنمایی‌ها استفاده شود. متخصصین پزشکی تنها کسانی هستند که مجاز به ارائه چنین خدماتی هستند.

دلیل نهایی برای درخواست مشاوره حرفه‌ای این است که صرف نظر از گزینه‌های اصلی برای دارو درمانی، درمان‌های جایگزین طبیعی نیز وجود دارد که ممکن است مورد استفاده قرار گیرد. باید از طب مکمل و جایگزین استفاده شود و سعی شود که بیماران از هر یک از درمان‌های جایگزین و تعدادی از عوارض جانبی آن آگاه شوند.

آیا شما اختلال آسپرگر را در نظر دارید یا خیر، زندگی طبیعی در این شرایط کاملاً عملی و قابل دستیابی است. فصل‌های زیر چگونگی آن را به شما نشان می‌دهد.

با تشکر مجدد برای خواندن این کتاب، امیدوارم از آن لذت ببرید!

